

کارنامه و زمانه بیجن خان گرجی (با تکیه بر اسناد آرشیو ملی)

مهستی ابوذر جمهوری

چکیده:

تاریخ سراسر فرود و فراز قاجار مملو از نام کسانی است که برخی به‌وضوح چون آینه‌می درخشند و برخی پشت هاله‌ای از غبار، یا ناشناخته باقی مانده و یا به‌دست فراموشی سپرده شده‌اند و خوب یا بد، چون شبیه از لابه‌لای برگ‌های دفتر تاریخ گاه رخ می‌نمایند و گاه از نظرها ناپدید می‌شوند. یکی از این شخصیت‌های کمتر دیده‌شده، گرجی تباری است به‌نام «بیجن خان» که احتمالاً همان بیژن است اما چون در تمامی اسناد موجود از وی با نام «بیجن» یاد شده است، لذا در پژوهش حاضر نیز با همین نام ذکر می‌شود. وی در طول حیات خویش، زندگی در دوران سه پادشاه را درک و مناصب مهمی را احراز کرده است. این نوشتار با هدف معرفی و شناسایی وی به‌عنوان یکی از رجال گرجی تبار در تاریخ سراسر فراز و فرود قاجار انجام شده است و سعی دارد تا با جست‌وجو در آرشیو ملی کشور، اسنادی را که به وی مربوط می‌شود شناسایی کرده و به دور از هرگونه جهت‌گیری منفی یا مثبت، تصویری از شخصیت نامبرده ترسیم و به نقش وی در تاریخ قاجار بپردازد. روش این پژوهش ابتدا شناسایی اسنادی است که به وی تعلق دارد، اعم از اسنادی که راجع به وی نگارش یافته یا اسنادی که توسط خود وی تولید شده است؛ گام بعدی جست‌وجوی منابع کتابی است که بتوان توسط آن‌ها اطلاعات مربوط به وی را قدری تکمیل‌تر کرد. ماحصل بررسی اسناد آرشیوی و منابع کتابی حکایت از نقش وی در طول جنگ‌های ایران و روس و مذکوره با ژنرال پاسکویچ روسی و مأموریت‌های وی در رساندن خلعت شاهانه برای دریافت‌دارندگان آن می‌باشد.

— کلیدواژه‌ها —

بیجن خان گرجی؛ قاجاریه؛ مقامات کشوری؛ خلعت.

آرشیو ملی، سال پنجم، شماره سوم و چهارم، پاییز و زمستان ۱۳۹۸، شماره پیاپی ۱۹ و ۲۰؛

صفص: ۳۷-۳۶

کارنامه و زمانه بیجنخان گرجی (با تکیه بر اسناد آرشیو ملی)

مهمتی ابوذر جمهوری^۱

مقدمه:

بر اساس شواهد تاریخی، یکی از پیامدهای کشورگشایی، کوچاندن نفوس انسانی از خاستگاه و موطن اصلی خود به سایر نقاط بوده است و گرجیان نیز از این امر مستثنا نبوده‌اند. کشور گرجستان هم خواسته یا ناخواسته بر اثر درگیری قدرت‌های مجاور چون ایران، روس و عثمانی از آسیب جنگ‌ها و کشمکش‌ها در امان نبود و بسیاری از خانوارهای گرجی در زمان شاه طهماسب، شاه عباس اول و نادرشاه افسار به ایران کوچانده شدند و در نقاطی از گیلان، مازندران، اصفهان، خوزستان و خراسان سکنی گزیدند (رحیمی، ۱۳۷۹، ص ۲۲).

در بررسی تاریخ صفویه به شخصیت بر جسته گرجی چون «مهرعلی اسپناني» برمی‌خوریم که به‌واسطه بروز رشدات‌هایی از خود در هنگام حمله قوای افغان به کشور، شخصیتی مورداً احترام جامعه گرجیان است. در عهد کریم‌خان زند نیز به شخصیت‌های دیگری مانند «نصیرخان» کشاورزی که حاکم فربیند شد، «توازیا شویلی» معروف به «سبیلو»، «لطفعی‌خان گرجی»، «محمدبیک گرجی» و یا «ارجقلی‌بیک» و پسرش «رحمی‌خان» برمی‌خوریم؛ «ارجقلی‌بیک» بزرگ خاندان «انیکا شویلی» بوده است و در اتحاد گرجیان با «علی‌مردان‌خان بختیاری» در

۱. کارشناسی ارشد تاریخ، رئیس گروه مستندسازی اسناد، اداره کل تنظیم و توصیف، سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران.

مقابل کریم‌خان نقش به‌سزایی داشته‌است (رحیمی، ۱۳۷۹، ص ۳۳).

در عهد قاجار نیز به شماری از گرجیان یا گرجی‌تباران برمی‌خوریم که مناصب مهمی را احراز و در تاریخ کشور ما نقش به‌سزایی را ایفا کرده‌اند؛ از جمله این شخصیت‌ها می‌توان به

«سهرابخان گرجی» اشاره کرد که در سال ۱۲۴۸ق. به فرمان عباس‌میرزا ولی‌عهد حکمران تربت‌جام و تربت‌حیدریه شد (رحیمی، ۱۳۷۹، ص۸۶). وی همچنین مدتی سمت تحولیداری صرف‌جیب فتحعلی‌شاه را داشت؛ بدین معنا که هر زمان وجوهی تحت عنوانی مختلف به شخص شاه داده می‌شد، تحويل می‌گرفت و برای شاه نگاه می‌داشت؛ شاه نیز هر زمان قصد دادن انعام به کسی را داشت وی را به سهرابخان حواله می‌داد. بدین‌جهت سهرابخان به «نقدی» معروف شد. سهرابخان مدتی نیز تصدی گمرک را بر عهده داشت (بامداد، ۱۳۷۱، ج۵، ص۳۲۲). «ارگلی‌خان» معروف به «والی‌خان» پسر سهرابخان از جمله رجال دیگری است که می‌توان از وی یاد کرد. هنگامی که سهرابخان در سال ۱۲۷۸ق. درگذشت، پسرش «والی‌خان» به سمت ریاست کل گمرک منصوب گردید که در آن زمان صاحب‌جمع نامیده می‌شد. وی صاحب کتابچه «فجوریه» است (بامداد، ۱۳۷۱، ج۵، ص۳۲۳).

خسروخان گرجی از گرجی‌تباران دیگری است که می‌توان به وی اشاره کرد. او که از رجال مهم عهد فتحعلی‌شاه و محمدشاه قاجار محسوب می‌شد در سال ۱۲۳۴ق. حکومت گیلان را بر عهده داشت. در سال ۱۲۵۰ق. به دنبال عزل عبدالله‌خان امین‌الدوله از حکومت اصفهان و تبعید به بین‌النهرین یا عراق کنونی، خسروخان به حکومت آنجا رسید و تا سال ۱۲۵۳ق. که مردم اصفهان علیه وی شوریدند در حکومت آن نقطه برقرار بود. در سال ۱۲۶۳ق. پس از عزل رضاقلی‌خان از حکومت کردستان وی به جای او به حکومت آن دیار منصوب شد (بامداد، ۱۳۷۱، ج۱، ص۴۷۹).

از دیگر گرجی‌تباران عهد قاجار می‌توان «منوچهرخان معتمدالدوله» ارمنی معروف به گرجی را نام برد. او که به اسارت توسط آغامحمدخان قاجار از تفلیس به ایران آورده شده بود، دیری نپایید که تبدیل به یکی از رجال معروف دوره فتحعلی‌شاه و محمدشاه قاجار شد. ابتدا در دربار فتحعلی‌شاه به عنوان خواجه حرم‌سرا و سپس غلام پیشخدمت خاصه و پس از آن نیز به سمت خواجه‌باشی و ایشیک آفاسی‌باشی ارتقا یافت که از مناصب مهم درباری به حساب می‌آمد. پس از طی این مراحل از دربار خارج شد و در سال ۱۲۳۹ق. به پیشکاری یحیی‌میرزا پسر فتحعلی‌شاه، حاکم خردسال گیلان که ۷ سال بیشتر نداشت راهی آن دیار شد. در سال ۱۲۴۰ق. پیشکار سلطان‌محمد‌میرزا سیف‌الدوله پسر فتحعلی‌شاه در حکومت اصفهان بود و اندکی بعد که دور دوم جنگ‌های ایران و روس آغاز شد، وی در سال ۱۲۴۲ق. مأموریت یافت که از سواحل گیلان و انزلی در مقابل هجوم روس‌ها حراس است کند. پیشکاری فیروز‌میرزا در فارس به سال ۱۲۵۱ق. از جمله مناصب مهم دیگری است که منوچهرخان معتمدالدوله در کارنامه خود دارد. در سال ۱۲۵۲ق. حکومت کرمانشاه، خوزستان و لرستان را دست گرفت و سپس در سال ۱۲۵۴ق. حکومت اصفهان نیز به وی محو شد (بامداد، ۱۳۷۱، ج۴، ص۱۵۹).

شخصیت گرجی تبار دیگر که از دولتمردان مهم عصر قاجار بهشمار می‌رود، «یوسف‌خان سپهدار گرجی»، بانی شهر سلطان‌آباد عراق یا همان اراک کنونی است. وی به حکمرانی آن دیار منصوب شد و در سال ۱۲۲۷ ق. از طرف فتحعلی‌شاه قاجار مأمور سرکوبی «عبدالله‌پاشا» والی بغداد گردید و با گروهی از سرکردگان خویش روانه بغداد شد. مأموریت مهم دیگر وی دفع اکرادی بود که به حدود سلماس تهدی کرده بودند. در سال ۱۲۴۰ ق. به پیشکاری سلطان محمد‌میرزا پسر فتحعلی‌شاه که ۱۳ سال بیشتر نداشت راهی اصفهان شد، وی در همین سال درگذشت و فرزندش غلام‌حسین منصب پدر را بر عهده گرفت (بامداد، ۱۳۷۱، ج ۴، ص ۴۷۷).

غلام‌حسین فرزند یوسف‌خان گرجی در ۱۷ سالگی منصب پدر را دریافت کرد و در همین ایام با «ماهیگم» خانم دختر بیست و دوم فتحعلی‌شاه ازدواج کرد. در اواخر سال ۱۲۶۶ ق. حاکم اصفهان شد و البته حکومتش چندان دواوی نیافت. در سال ۱۲۷۲ ق. حاکم کرمان شد و پس از پایان حکومت و بازگشت به تهران در زمرة اعضای دارالشورای کبرای دولتی درآمد که به دستور ناصرالدین‌شاه تشکیل شده بود. در سال ۱۲۸۶ ق. نیز به وزارت عدیله برگزیده شد و پس از آن حاکم قزوین شد.

جست‌وجو در منابع کتابی

۱- کتاب «تاریخ نو» اثر جهانگیر‌میرزا پسر عباس‌میرزا نایب‌السلطنه که شامل وقایع سال ۱۲۶۸ تا ۱۲۴۰ است منبعی است که برای یافتن مطالبی راجع به بیجن خان مورد بررسی قرار گرفت. جهانگیر‌میرزا سومین پسر نایب‌السلطنه است که در زمان حیات پدر، بسیار مورد توجه وی بود و از همان سنین جوانی به حکومت خوی و سلماس و ریاست قشون آن حدود منصوب شد. او همچنین در دوره دوم جنگ‌های ایران و روس به طوری که خود مفصلًا در «تاریخ نو» ذکر کرده، شرکت داشته است و پس از پایان جنگ نیز به سرحدداری اردبیل و تالش و سواحل دریای خزر و نیز حراست از قلعه اردبیل برگزیده شد. این کتاب بر اساس یادداشت مؤلف در مقدمه، در واقع ذیل تاریخ قاجاریه عبدالرازق بیک مفتون دنبیلی یعنی کتاب «مادر سلطانی» است که در سال ۱۲۴۰ ق. پایان یافته و این ذیل که تاریخ نو باشد؛ از همین سال ۱۲۴۰ ق. آغاز و به اویل سال ۱۲۶۷ ق. ختم می‌شود. ویژگی بارز این کتاب در ارائه اطلاعات مفید تاریخی مربوط به جنگ‌های دوم ایران و روس، احوال حاجی‌میرزا‌آقاسی، محمدخان امیرنظام و ظهور باشه است. در کتاب مزبور ضمن عنوان «ذکر احوال نایب‌السلطنه بعد از رسیدن خبر تسخیر تبریز در قریه شندآباد و چگونگی گزارشات ایشان و طلب صلح نمودن از ینارال بسقویچ» آمده است: «... نایب‌السلطنه از سلماس نیز حرکت کرده وارد شهر ارومی شدند و عالیجاه بیجن خان

را با نوشه ملایمت و ملاطفت به نزد ینارال بسقویج که خبر ورود او به تبریز معلوم شده بود فرستاد و طالب صلح و صفا شدند؛ در ادامه نیز ذیل عنوان «ذکر مراجعت بیجنخان از نزد ژنرال بسقویج و قبول کردن ژنرال بسقویج مصالحه را به شروطی که مذکور می‌شود» چنین نوشته است:

چون بیجنخان با نوشتگات نایب‌السلطنه به نزد ینارال بسقویج آمد و ینارال بسقویج از کیفیت نوشتگات آگاهی بهم رساند، بعد از تغیرات بسیار و گله‌مندی‌های بی‌شمار بیجنخان اظهار نمود که دولت ما هرگز به این جنگ و غوغای راضی نبودند و همیشه طالب صلح با دولت ایران می‌باشند. حال که ثمره جنگ و جدال فی‌الجمله معلوم امنای دولت ایران شده و میل به صلح و صلاح نموده‌اند، دولت علیه روس نیز با وجود غلبه و استظهار، باز از مصالحه و مهادنه سر باز نخواهند زد مشروط بر آنکه نایب‌السلطنه به‌وکالت دولت خود ارکان مصالحه را قبول فرموده و کاغذ در قبول کردن ارکان مصالحه برای من بفرستند. پس از آن جایی را معین خواهیم کرد که در آن مکان هم‌دیگر را ملاقات کرده به انجام امر مصالحه اشتغال نماییم و جزئیات امر مصالحه را در مجلس ملاقات گفتگو کرده قرار خواهیم داد و لابد باید این ارکان مصالحه از طرف دولت ایران قبول شود ... (جهانگیرمیرزا، ۱۳۲۷، ص ۹۳ و ۹۶).

۲- محمدحسن خان اعتماد‌السلطنه وزیر انطباعات عهد ناصری در جلد سوم «تاریخ منظمه ناصری» هنگام ذکر وقایع سنه ۱۲۴۳ هجری که کشور شاهد نزاع و درگیری فراوان میان ایران و روس بوده چنین آورده است: «بیژن خان گرجی بعضی تهدیدات از جانب حضرت معظم نایب‌السلطنه برای بسکویج پیغام برد و جواب ملایمت و مبنی بر صلح آورد ...» (اعتماد‌السلطنه، ۱۳۶۷، ص ۱۵۷۹) و در ذکر وقایع سنه ۱۲۶۴ می‌نویسد: «دوستعلی خان حاکم یزد به دارالخلافه آمد و حاجی بیژن خان گرجی که ریش‌سفید عمله خلوت بود به حکومت یزد رفته به‌زودی نیز معزول شد» (اعتماد‌السلطنه، ۱۳۶۷، ص ۱۶۹۴). همچنین در ذکر وقایع سنه ۱۲۶۸ هجری آورده است: « حاجی بیجنخان را به منصب پیشخدمت‌باشی‌گری و ریش‌سفیدی عمله خلوت و تفنگدار‌باشی‌گری مفتخر فرمودند» (اعتماد‌السلطنه، ۱۳۶۷، ص ۱۷۲۵).

۳- از جمله منابع دیگری که اشاره به بیجنخان گرجی دارد، کتاب «سیاستگران دوره قاجار» اثر خان‌ملک ساسانی در دو جلد است. در این کتاب شرح حال ۹ تن از سیاستگران دوره قاجار و نیز مهم‌ترین رویدادهای عصر آن‌ها ذکر شده است. این ۹ نفر عبارتند از: میرزا آقاخان نوری، میرزا حسین خان سپه‌سالار، میرزا ملک‌خان نظام‌الدوله، میرزا یوسف‌خان مستوفی‌الممالک، میرزا محمدحسن خان اعتماد‌السلطنه، سید جمال‌الدین اسدآبادی، حاج میرزا آفاسی، میرزا علی‌اصغر خان امین‌السلطان و میرزا نصرالله‌خان مشیر‌الدوله. در بخشی از کتاب در ذکر خاطرات میرزا علی‌خان امین‌الدوله راجع به آقای اصغر امین‌السلطان، شرح حال آقالبراهیم آبداریاشی

آمده است: «ابراهیم و حسین دو طفل بودند از زالبیک ارمنی که از اسراء تقلیس بود ... اسکندریک عم این دو طفل که در دستگاه ولیعهد سقاباشی و دخیل عمل آبدارخانه بود به نسبت همنژادی با حاجی بیژن خان رئیس دربخانه کارش رونقی داشت (خان‌ملک ساسانی، ۱۳۳۸، ج ۲، ص ۲۳۶).

۴- «آهنگ سروش، تاریخ جنگ‌های ایران و روس»، یادداشت‌های میرزا محمدصادق وقایع‌نگار مروزی از آغاز تا عهدنامه ترکمانچای، منبع دیگری است که بهجهت این پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. گردآورنده مطالب حسین آذر و کار تصحیح آن را امیرهوشنج آذر بر عهده داشته است. این کتاب همان‌گونه که از عنوانش پیداست به مطالبی چون: اوضاع سیاسی ایران پیش از آغاز جنگ‌های ایران و روس، علل وقوع جنگ، تاریخ مختصر روسیه و مطالب جزئی‌تری چون قتل عام مردم قره‌باغ، دستیابی به قلعه بادکوبه، عزیمت شاه به آذربایجان، معاهده ایران با ناپلئون، تسخیر نخجوان، مداخله انگلیس، حکم جهاد، قتل حاکم بغداد غیره پرداخته است. میرزا محمدصادق وقایع‌نگار امروزی که خود منشی و مورخ دستگاه عباس‌میرزا در تبریز بوده است، بنا به دلایلی قادر به ثبت وقایع روزانه نبوده و یادداشت‌های شخصی خود را پنهان نگاه می‌داشته تا زمانی که به مأموریت تقلیس اعزام شده و در آن زمان آن‌ها را در اختیار کسی بهنام سرهنگ «فاسمه‌خان فندرسکی» قرار داده است. در جلد دوم این کتاب که «آهنگ سروش» نام دارد تحت عنوان «ورود سردار روسی به تبریز» چنین آمده است:

نایب‌السلطنه که با عده معدودی در سلماس توقف داشت، موقع را برای مخالفت با پشاویچ مناسب ندانست و مستحفظین خوی را کلاً به سلماس احضار کرد و آن ولايت را به امیر‌اصلان‌خان که در پنهان با روسیه سازش کرده بود محول داشت، از این‌روی سران روسیه بدون برخورد به موانع وارد شهر خوی گردیده برج و بارو را متصرف و کلیه ذخیره را در حیطه تصرف خود درآوردن. وقتی عباس‌میرزا از خیانت اصلاح‌خان مطلع گردید، فوراً میرزا‌الوالقاسم قائم‌مقام را به اتفاق بیژن‌خان گرجی مجدداً نزد پشاویچ روانه داشت و خود با ملازمین و نفرات موجود در خارج ارومیه متوقف گردید (آذر، ۱۳۶۹، ص ۲۷۲).

۵- منبع دیگری که اشاره به بیجن‌خان دارد «سفرنامه خسرو‌میرزا به پطرزبورغ و تاریخ زندگی عباس‌میرزا نایب‌السلطنه» به قلم میرزا‌مصطفی افشار (بهاء‌الملک) که در شرح سفرنامه هیئت اعزامی از سوی دربار قاجار به سن‌پطرزبورگ برای پوزش کشته‌شدن گریبايدوف سفیر کبیر روسیه در تهران، تألیف یافته است. در این کتاب آمده است: پسکویچ به‌رسم پیشکش عید یک هزار باجلو به حضور مرحمت دستور فرستاده، خود برای تهنيت عید نوروز شرف‌اندوز شد و در همان مجلس بعد از تعهد خدمات کلیه رخصت انصراف

حاصل کرده، همان روز حوالی عصر بار عزیمت برگرفت و شهر تبریز را وداع گفت. حضرت ولیعهد از راه مهمنان نوازی نواب امیرزاده خسرو میرزا را به مشایعت او مأمور فرمود. یک روز بعد شبیه صورت مبارک را که در لندن به دست بهترین نقاشان آنجا بر صفحه عاج منقش شده بود و جهت محافظت، آئینه بر آن روکش گشته و در صنعت و زینت به غایت قصوای کمال رسیده، مصحوب بیجن خان صندوقدار به عنوان یادگار برای او فرستادند (افشار، ۱۳۴۹، ص ۹۴). ۶- مهدی بامداد، نویسنده کتاب «شرح حال رجال ایران در قرن ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ هجری» در جلد پنجم این دوره، در معرفی بیژن خان چنین آورده است:

در سال ۱۲۴۳ قمری که ارتش ایران در جنگ روس شکست خورد و عباس میرزا نایب‌السلطنه فرمانده کل قوا عقب‌نشینی اختیار کرده و در مرند توقف نمود، ابتدا نایب‌السلطنه فتحعلی خان بیگلریگی تبریز فرزند هدایت‌الله خان رشتی را برای متارکه و مصالحه به‌نزد پاسکیویچ که به تبریز وارد شده بود فرستاد و پاسکیویچ حکومت تبریز را مانند سابق به فتحعلی خان واگذار نمود، سپس نایب‌السلطنه بیژن خان گرجی را برای مذاکره و مصالحه به‌نزد پاسکیویچ روانه کرد و پس از مذاکره قرار شد که نایب‌السلطنه و پاسکیویچ در دهخوارقلان یکدیگر را ملاقات نموده و قرار مصالحه داده شود (بامداد، ۱۳۷۱، ص ۴۰).

۷- در کتاب «عباس میرزا و فتحعلی‌شاه، نبردهای ده‌ساله ایران و روس» تألیف امینه پاکروان که شامل ۹ فصل است و ترجمه آن را صفیه روحی برعهده داشته، چنین آمده است: ... عباس میرزا به‌همین دلیل سعی می‌کرد نامیمی خود را از نگاه‌های حریص آن‌ها پنهان کند و وسیله دفاعی علیه این گرگ‌های وحشی به‌دست آورد. او به‌هرحال همیشه لشکر کوچکی در اختیار داشت اما درآمد اندکش به‌زودی از عهده مخارج آن برنمی‌آمد و سوءظن روس‌ها را هم برミ‌انگیخت. در کار همین شکست هم به‌هرحال نظمی لازم بود و تماس گرفتن با ژنرال پاسکیویچ فوریت داشت. پس نامه‌ای به او نوشته و بیژن خان از افسران مورد اعتماد را مأمور رساندن آن به تبریز کرد و خود در اردوبی که در نزدیکی سلماس برپا کرده بود در انتظار جواب نشست (پاکروان، ۱۳۷۶، ص ۲۹۶).

از بیژن خان گرجی که در استناد آرشیو ملی ایران اغلب با عنوان «بیجن خان» یاد شده است، اطلاعات چندانی در دست نیست؛ اینکه وی فرزند چه کسی بوده و به چه خاندانی تعلق داشته، در چه تاریخی متولد شده و چه زمانی و چگونه از دنیا رفته است سؤالاتی است که پاسخی برای آن‌ها در منابع به‌دست نیامد؛ اما همین قدر می‌دانیم که وی از دولتمردان عصر قاجاری است که پس از سفر حج به حاجی بیجن خان معروف شده و زمان سه پادشاه یعنی فتحعلی‌شاه، محمدشاه و ناصرالدین‌شاه قاجار را درک کرده و دارای مناصب مهمی بوده است. وی در بدو امر در دستگاه عباس میرزا نایب‌السلطنه در آذربایجان مشغول خدمت بوده است

و در سال ۱۲۳۱ق. از طرف وی مأموریت می‌یابد که برای ملاقات و گفت‌و‌گو با پاسکویچ روسی به تبریز برود (بامداد، ۱۳۷۱، ص ۱۹۹). در سال ۱۲۶۸ق. از طرف ناصرالدین‌شاه قاجار به سمت ریش‌سفیدی عمله خلوت که از مناصب مهم آن زمان محسوب می‌شده است و نیز تنفگداری‌باشی‌گری برگزیده شد (بامداد، ۱۳۷۱، ص ۱۹۹). اندکی پس از آنکه به سمت ریاست عمله خلوت خاصه همایونی برگزیده شد، به جای دوستعلی‌خان معیرالممالک حاکم یزد شد ولی حکومتش چندان دوامی نیافت که معزول و رهسپار دارالخلافه گردید و حکمرانی یزد به محمدحسن‌خان ساری‌اصلان سردار ایروانی رسید. سجع مهری که از وی در اسناد آرشیو به‌دست آمده است چنین است: «عبدالراجح بیجن».

در آرشیو ملی ایران با جست‌و‌جوی نام بیجن‌خان، ۱۰ فهرست مشاهده می‌شود با منشاء وزارت پست و تلگراف و تلفن که عنوان یا محتوا و شماره‌های جای‌نمای آن‌ها به قرار زیر است:

۱- نامه بیجن‌خان: گزارش از ورود شاه به فین کاشان، اقدامات امیرزاده، ارسال خلعت برای نایب‌السلطنه (۲۱۰/۷۲۰)، ۲ برگ، رقم چهارم تاریخ ناخوانا و بدین شکل نشان داده شده است: ۱۲۴

۲- اعزام رستم‌خان و بیجن‌خان با فرمان و خلعت شاهانه به همدان (۶۳۵/۲۱۰)، ۱ برگ، رقم چهارم تاریخ ناخوانا و بدین شکل نشان داده شده است: ۱۲۴

۳- نامه به میرزا محمدعلی وزیر: ارسال خلعت و فرمان شاه برای نایب‌السلطنه در تبریز (۵۷۸/۲۱۰)، ۲ برگ، رقم چهارم تاریخ ناخوانا و بدین شکل نشان داده شده است: ۱۲۴

۴- عزیمت شاه از شهر اصفهان به باغ قوش‌خانه، دریافت وجه تتخواه توسط رستم‌خان از سهراب‌بیک، عدم تسویه مالی بیجن‌خان با تجار، ارسال فرمان و خلعت شاهانه از مورچه‌خورت (۵۹۶/۲۱۰)، ۱ برگ، رقم چهارم تاریخ ناخوانا و بدین شکل نشان داده شده است: ۱۲۴

۵- نامه به میرزا محمدعلی: ورود به قم و تدارک استقبال از فتحعلی‌شاه در بین راهها، ملاقات بیجن‌خان با شاه در قمرود، عزل طهماسب‌میرزا از حکومت همدان و تعیین امیرزاده به جای وی (۱۳۳۳/۲۱۰)، ۲ برگ، رقم چهارم تاریخ ناخوانا و بدین شکل نشان داده شده است: ۱۲۴

۶- نامه محمد‌میرزا (محمدشاه) به محمدخان (زنگنه): سفارش جهت حل اختلاف محمدنظرخان با یکی از شاهزادگان و رفع توقیف تیول‌های وی در تبریز کان توسط نایب‌السلطنه، اعزام رستم‌خان و بیجن‌خان با خلعت و فرمان شاهی (۲۷۶۷/۲۱۰)، ۱ برگ، ۱۲۴۰

۷- نامه با مهر محمد به سالار: خبر رفتن شاهزاده به تبریز و ورود هدایت‌بیک به روستای جورقان، هدایت اردو توسط رستم‌خان و بیجن‌خان و واگذاری سلیمانیه توسط نایب‌السلطنه به طهماسب‌میرزا در ازای واگذاری ذهاب از طرف میرزا ابوالقاسم، ارسال فرمان همدان (۸۳۳/۲۱۰)، ۲ برگ، ۱۲۴۰

-۸ نامه عباس‌میرزا به فریدون‌میرزا در مورد فرستادن بیجن‌خان پیشخدمت و لزوم گفتگو با عبدالله‌میرزا و نوشتن عربی‌شده و ارسال پیشکش جهت شاه، رفع اختلاف بین عباسقلی سرهنگ پیاده و عباسقلی سرکرده سواره توسط میرزا محمدعلی و رفع فتنه توسط میرزا حاجی (۱۰۳۲/۲۱۰)، ۱ برگ، ۱۲۴۵ق.

-۹ نامه به محمدخان: گزارش از برقراری آرامش در روستای جورقان همدان توسط امیرزاده، ارسال فرمان و خلعت توسط رستم‌خان و بیجن‌خان برای مهدیقلی‌میرزا، تقاضای رسیدگی به امور کهکیلویه توسط نایب‌السلطنه، ورود امیرزاده به عراق (اراک) و ارسال هدایای محمود‌میرزا برای وی (۷۲۲/۲۱۰)، ۴ برگ، رقم چهارم تاریخ ناخوانا و بدین شکل نشان داده شده است: ۱۲۴؟ق.

-۱۰ نامه‌هایی با مُهر اشخاص و مقامات از خراسان به دربار: رسیدگی به محاسبات مالیاتی بابت غله ارسالی به مشهد و ارسال دستورالعمل اخراجات آنجا توسط آقا، ارسال وجه بابت کسری مستمری، اعظام رستم‌خان و بیجن‌خان به کاشان، گزارش از عملکرد یکی از اعضای توپخانه در حیف و میل مال دیوان، دریافت رشوه از صاجان زراعت اربابی و واردکردن خسارت به املاک خالصه و غیره (۸۰۵۵/۲۱۰)، ۱۰ برگ، به تاریخ ۱۲۴۰-۱۲۵۰ق.

اکنون به بازخوانی سند شماره ۵۷۸/۲۱۰ که نامه بیجن‌خان با سجع مُهر «عبدالراجی بیجن» است پرداخته خواهد شد. وی نامه را خطاب به میرزا محمدعلی وزیر نوشته است:

صاحب قبله‌گاهها، یوم پنجمینه چهاردهم الحمدللہ والمنه از فضل جناب باری و از طالع نواب نایب‌السلطنه روحنا فدah فرمان همایون نوشته و مهرشده انشاء اللہ تعالی یوم شنبه یا یکشنبه حیدرخان پسر خداوندگاری سالار با خلعت و فرمان روانه خواهد شد. به هر تقدیر دو کلمه سرافرازنامچه به این کمترین قلمی نفرمودند این هم مثل بایزید شد رحمت را من بکشم مرحمت به کسی اظهار بشود که اخلال در این کار می‌کرد و راضی بود که صدهزار تومان ضرر برسد به او این کار صورت نمی‌گرفت در این وقت اسحاق‌بیک وارد شد به تمجیل روانه نمودیم که خبر صلح مژده‌ی آورده باشد و این کمترین خلعت نایب‌السلطنه را به تبریز خواهم برد همدان نخواهم آمد. شفقت و مرحمت درباره این کمترین می‌فرمودید به عالیجاه رستم‌خان بفرماید که بسیار رحمت کشید آفرین به او باشد و معلوم به من مرحمت بشود یا نشود سه‌ملست اینها را به دست نگاه بدارید و دیگر قدری که تنخواه بسیار شد سبب مشارالیه شد و چند روزی که طول کشید سبب او شد وسلام، رقم نوازش امیرزاده و با خلعت و انعام این کمترین در تبریز خواهد البته رسید. پشت سند: بنظر فیض منظر قبله‌گاهی ام میرزا محمدعلی وزیر برسد. سند دوم که تصویر آن خمیمه شده است دارای شماره جای‌نمای ۲۱۰/۷۲۰ و نامه بیجن‌خان خطاب به میرزای وزیر است و بیجن‌خان پشت آن را مُهر کرده است.

مکالمہ دوستی کے درجہ پر
لکھاں دوستی کے درجہ پر

مکالمہ

وَتَشْمِسْ، وَنَوْلَ صَدَّامْ تَزْيِيفْ بِرْ دَحْدَهْ جَلْجَلْ

کوچک و بزرگ دارند و در این هیئتی و تتمیع از خود بدست

مکالمہ در ترقیت پروردگاری کے حضور مسیح

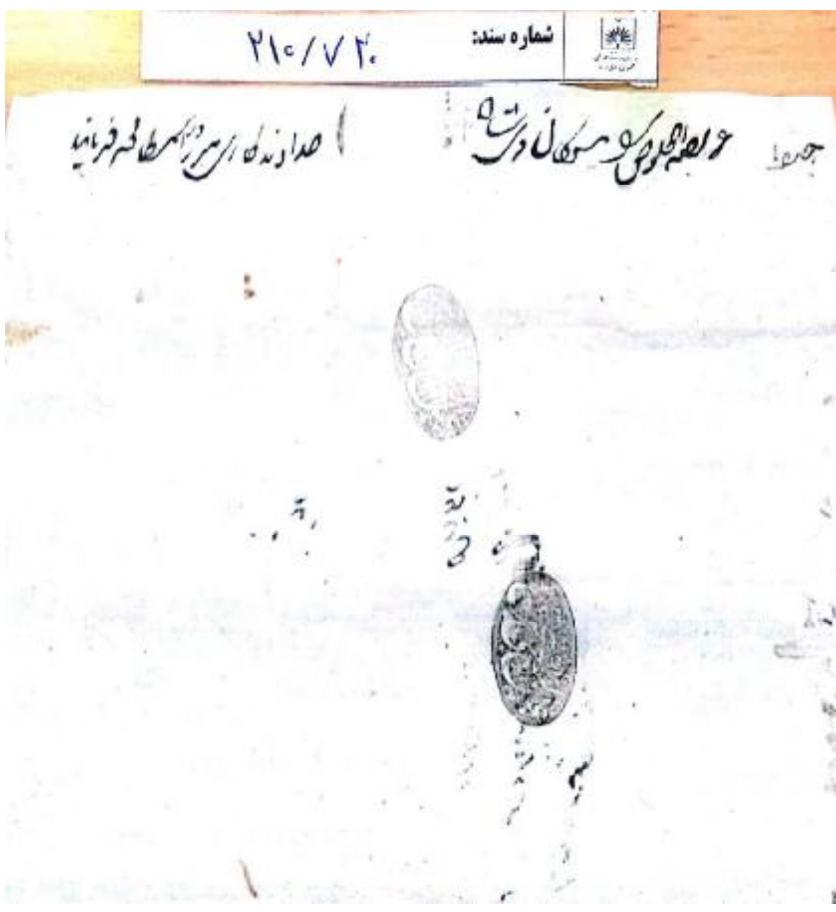
فیں یاد رکھیں ۔ خاطر رفے ویسی
پھر کوئی تھیں کہ میں وہ سمجھتے وہاں نامہ خداوند

بیک نیست این که نیست می‌شود

وَهُوَ بِعِصْمَةِ الْمَدِينَةِ وَرَحْمَةِ الْمَسْكُنِيِّ لِلْمَدِينَةِ
وَالْمَسْكُنِيِّ لِلْمَدِينَةِ مَدِينَةِ الْمَسْكُنِيِّ لِلْمَدِينَةِ
مَدِينَةِ الْمَسْكُنِيِّ لِلْمَدِينَةِ مَدِينَةِ الْمَسْكُنِيِّ لِلْمَدِينَةِ

نامه بیجن خان:

گزارش از ورود شاه به فین کاشان، اقدامات امیرزاده، ارسال خلعت برای نایب‌السلطنه

نتیجه‌گیری:

نتیجه پژوهش حاضر حکایت از آن دارد که گرجی‌تبارانی در عهد قاجار مناصب مهم حکومتی را احراز کرده‌اند و همپای سایر دولتمردان در تاریخ این سرزمین تأثیرگذار بوده‌اند. برخی چهره‌های شناخته‌تر شده‌ای هستند که به تعدادی از آنان اشاره شد و برخی مانند بیجن‌خان که هرچند از درباریان مهم آن عهد به حساب می‌آمده و مدتی نیز زمام حکومت بیزد را در دست داشته اما بهدلیل کوتاهی دوران حکومت، اطلاعات چندانی از وی حتی در تاریخ‌های محلی به ثبت نرسیده است. اما بررسی استناد موجود حاکی از مأموریت مهم وی در ملاقات با صاحبمنصب روسی است و اینکه بارها رساندن خلعت شاهانه که از مأموریت‌های مهم آن روزگار محسوب می‌شده، بر عهده بیجن‌خان گذاشته شده است. احتمال می‌رود استناد بیشتری در آرشیو ملی کشور راجع به وی وجود داشته باشد؛ بهخصوص اسنادی که در زمان جنگ‌های ایران و روس تولید شده است.

منابع:

- اعتمادالسلطنه، محمدحسن (۱۳۶۷). تاریخ منتظم ناصری. تهران: انتشارات دنیای کتاب.
- افشار، مصطفی؛ مستوفی انصاری، مسعود (۱۳۴۹). سفرنامه خسرومیرزا به پطرزبورگ و تاریخ زندگی عباسمیرزا نایب‌السلطنه. به کوشش محمد گلبن. تهران: چاپخانه اتحاد.
- بامداد، مهدی (۱۳۷۱). شرح حال رجال ایران در قرن ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ هجری. تهران: انتشارات زوار.
- پاکروان، امینه (۱۳۷۶). عباسمیرزا و فتحعلی‌شاه، نبردهای ده‌ساله ایران و روس. تهران: نشر تاریخ ایران.
- جهانگیرمیرزا (۱۳۲۷). تاریخ نو. به‌اهتمام عباس اقبال. تهران: شرکت سهامی چاپ.
- خان‌ملک ساسانی، احمد (۱۳۳۸). سیاستگران دوره قاجار. تهران: انتشارات بابک.
- رحیمی، ملک‌محمد (۱۳۷۹). گرجی‌های ایران. اصفهان: انتشارات یکتا.

اسناد:

- ۷۲۹/۲۱۰ -
- ۶۳۵/۲۱۰ -
- ۵۷۸/۲۱۰ -
- ۵۹۶/۲۱۰ -
- ۱۳۳۳/۲۱۰ -
- ۲۷۶۷/۲۱۰ -
- ۸۳۳/۲۱۰ -
- ۱۰۳۲/۲۱۰ -
- ۷۲۲/۲۱۰ -
- ۸۰۵۵/۲۱۰ -
- ۲۱۰/۷۲۰ -

۳۷